

A biztosítási ügynöki rendelet. Január 17-én lépett életbe a m. kir. Miniszteriumnak 5460/1928. M. E. sz. rendelete a biztosítási ügynök jogállása tárgyában. A rendeletet a miniszterium a biztosítási novellának 13. §-ában foglalt törvényhozási felhatalmazás alapján bocsájtotta ki és a biztosítási jogban eddig precizen nem szabályozott kérdéseket volt hivatva fixirozni. A rendeletet a biztosítási joggal foglalkozó körök már régen várták, mert ez az ügynökök jogállása tekintetében fennállott kaotikus állapotokat volt megszüntetendő. A rendelet megjelent, de az, sajnos, az igényeket csak részben elégitette ki, ugyanis a novellákkal és rendeletekkel foltozott biztosítási jog a rendszer és egységesség érdekében nem rendeletet, de mindjobban kívánja az 1927. X. t.-c.-ben bejelentett biztosítási törvényjavaslatot, amely remélhetőleg tényleg egységesíteni fogja a biztosítási jog egész rendszerét.

A most életbelépett rendelet legfőbb érdeme, hogy a biztosítási ügynökök viszonyai és jogai tekintetében mutatkozó nyomasztó bizonytalanságnak véget fog vetni. Köztudomáslag az ügynököt a biztosított felek a biztosító társaságok megbizottainak tekintették és a biztosítási díjperekben előterjesztett alperesi védekezések nagy része erre volt bázisozva. Ezzel szemben az intézetek az ügynököket mindig a fél megbizottjának tekintették és így születtek meg a legellentétebb birói ítéletek. A rendelet ezt a kérdést úgy oldotta meg, hogy az ügynököket két kategóriára osztva a közvetítő és ügyletkötő ügynökök osztályát konstituálja.

A közvetítő ügynök a rendelet szerint csak a vonatkozó külön meghatalmazás mellett történő inkasszó esetében tekinthető a biztosító magánvállalat megbizottjának, mert egyébként a biztosított fél megbizottjának kell őt tekinteni. Az ügyletkötő ügynök ezzel szemben tágabb jogkörrel lévén felruházva, azt a társaságok meghatalmazottjának kell tekinteni. Azt a jogkört, amit most a rendelet az ügyletkötő ügynöknek megadott, nagy vonásokban a biztosító intézetek eddig vezérügynökségeik részére adták meg. A rendelet értelmében a jövőben nem az ügynökség, de egy természetes személy ruházandó fel az ügyletkötő ügynöki meghatalmazással.

A rendeletet egyébként olvasóink lapunk januári számának mellékleteként szó szerinti szövegében kapták. Egyes rendelkezéseikhez e helyen még a következő megjegyzéseim voltak:

Kifogás tárgyává kell tennem a rendelet 6. §. második bekezdésének homályos szövegezését. A fennálló jogszabályokra való utalás itt nyilvánvalóan kevésbé szabatos, mert ha van is — ezen rendeletet kivéve — vonatkozó jogszabály, ez legfeljebb birói ítéletben nyilvánult jogszabály lehet. Az

ügynök tudomásának a perben sokszor perdöntő kérdését nem lett volna szabad nyitott kérdésnek hagyni.

Az ügynökök részére rendszeresített meghatalmazás nézetem szerint nagyon üdvös rendelkezés. Sokszor tapasztaltuk, hogy a biztosítottak az ügynökről nem tudták — vagy nem akarták tudni —, hogy melyik társaság részére gyűjti a biztosítási ajánlatokat. A rendelet 1. §-ában előirt okiratszerű meghatalmazás és az 5. §. második bekezdésében foglalt intézkedés alkalmas arra, hogy a kellő gondossággal eljáró és az ajánlatot aláíró biztosított az ügynök személyére vagy a biztosító intézetre vonatkozó alaptalan kifogásával a limine elutasíttassék.

Örömmel fogják üdvözölni úgy a biztosítók, mint a biztosítottak táborában a rendelet 9. 10. és 11. §§-ait, amelyek az ügynökkel szemben biztosítják a biztosító magánvállalatok m. kir. állami felügyelő hatóságának az ellenőrzési részben pedig a birságolási jogát. Azzal a rendelkezéssel, hogy a felügyelő hatóság az ügynököt működésétől jogerősen eltilthatja, meg lesz akadályozva azon visszaélés lehetősége, hogy egy elbocsátott ügynök sorrajárva azon feleket, akiknek biztosításait már előbb feladta a biztosítónak, újabb aláírást csal ki és az ajánlatot más biztosítónak adja fel.

Reméljük, hogy a rendelet a gyakorlatban sok vitát fog kiküszöbölni és beváltja a megjelenéséhez fűzött reményeket.

Dr. doberdói Breit Zoltán.

Most jelent meg

Dr. Balla Ignác:
budapesti ügyvéd

Tételes magyar nemzetközi magánjog

című könyve, amely a törvényeinkben és bírói gyakorlatunkban kifejeződött külföldi viszonylatu magyar magánjog teljes rendszerét adja. Bolti ára 10 P.

